

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia Catholica, Hoc Est Christianae Fidei, Qvam Ad
Salvtem Animarvm Aviti Avgvstae Domvs Saxonicae
Principes, Reges, & Imperatores coluerunt, Gloriosa
Confessio**

Cutsemius, Petrus

Coloniae Agrippinae, 1621

De VVitikindo I. Primo Christiano, Et Fidelivm Saxoniae Principum
Progenitore.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11884

longè pestilentioris doctrine, quã effinxit cõtra non minus Lutheru Germanũ, quã quoscunq; Catholicos; homo Gallus, professionẽ, & cultum nunquam in Imperio concessum; rapinas, sanguinem, & cædes sitientem:

Hinc inquam, vnicum hoc agere intedo, vt suspectã omni in religione nouitate, & partialitate sepositã, Catholicã fidem, quæ semper, quæ vbiq; quæ omniũ fuit & est populorum, ac gentium; regum, & principum eadem, & constans, propter honorem Dei, & amorem propriæ salutis, ab antiquioribus inquiras, & cognoscas instructoribus. Inter quos cũ meliores non sciã, nec animæ tuæ cariores, auitis parentibus, & maioribus tuis, quorũ continua propagatione caro, & sanguis es, quorumque omnium bonorum, à quibus saluificã Christi fidẽ, vtpote bonũ Opt. Max. eam quã testamento posteris suis reliquerunt, excludere nõ debes, hæres es: illos inquam, non alios è celis aduocabo, & huc adducã veræ & Orthodoxæ fidei indices, quorum augustis monumentis, testimonijsque de ea fias certior.

DE VVITIKINDO I. PRIMO CHRISTIANO, ET FIDELIVM SAXONIAE Principum Progenitore.

VT QVE à capite ordiar, memoriã recolo VVitikindi primi, patris tã amplæ, & auguste familie, qui cũ pagan⁹ fines Christianorũ multũ vastaret, armis tandẽ à Carolo dicto

* VVitik. *Magno post diuturna annorum fermè tri-*
ginta bella depressus, exul, vagusque circa
 chron. li. i. *VValmerstedam in syluis, accepto saluo*
conductu, victori factus est supplex, gentili-
que barbarie deposita, Christo Regi Regum
se subdidit, Anno 785. & sequente anno VVi-
tebachij iuxta sacros Catholicæ Romanæ
Ecclesiæ ritus, salutiferâ baptismatis vndâ
ablutus à S. Hildegrino Episcopo Halbersta-
denfi. I. patrino existente ipso Rege Carolo,
vt referunt annales Franc. Regino, & alij.

Quid verò eodem tempore, quo VViti-
 kindus rudimenta Christianæ fidei accura-
 tus rerum omnium observator addisceret,
 contigerit, ad gloriam Dei, hic minimè dissi-
 mulandum est. Refert Alb. Crantius in Me-
 trop. Sax. lib. 1. c. 9. & hist. Saxon. lib. 2. c. 23.
 qualiter VVitikindus assumptâ formâ men-
 dici, vna cum alijs mendicantibus in septima-
 na sancta ad stipem sedebat, hoc fine, vt tan-
 to secretius ac penitius Regis Caroli, alio-
 rumque Christianorum mores, & vitam cir-
 ca tempus illud occultus & latens inspiceret.
 Sed quia ex incuruo manus, quam more alio-
 rum mendicantium ad capiendam eleemo-
 synam exporrigebat, digito statim agnitus
 fuit, iussus est accedere Regem. *Erat tum, in-*
quit author, Sanctissimus Pascha dies Rex hilari-
ter exceptit venientem, percontatus quid sibi vellet
indignus Principe habitus. Ille sub hæc: Volui, Sere-
nissime

nissime Rex, hoc habitu incognitus, ut sperabam, lustrare secreta gestorum quæ cognitus non tam fidenter aspicerem. Curiositas induxit ut latibulum quærerem, qui inter tuos nunc in gratiam susceptus, propalam potero percontari quæ vellem. Quid igitur, inquit Rex, vidisti, quod te vidisse delectat? ille ut erat adhuc rerum Christianarum rudis, subintulit: Vidi quod mirabar, ante biduum te dimisso vultu tristem, incertus quid contigisset, quod tantum Regem contristaret: (Commemoratio fuit Dominicæ Passionis, qua die Parasceues regium vultum obscurasset) rursum inquit, vidi hodierna te die primū sollicitum. & ad rem attentissimum: postquam verò mensam adieras in templo mediâ ita hilari mihi conspectus es vultu, ut repentinè in te mutationis me caperet miraculum. Stupor autem erat videre, quod de manu purpurati Sacerdotis singuli pulchellum puerum in os susciperent, quem quibusdam laudibundum arridere, vltro properare, alijs verò abhorrentem auertisse vultum, & tamen in ora demissum, nec redeuntem aspexi. Hoc quid sit necdum accipio. Tum Rex; Bene, inquit, profecisti, plus tibi aliquid quam cunctis sacerdotibus, & omnibus nobis est ostensum. Inde mutata veste manu secunt abstractum docuit grande pietatis mysterium in Altaris Sacramento. Quâ re cognitâ exhilaratum Ducem orasse, ut proprium illi sacerdotem permitteret, qui diuinæ rei curam haberet, crebriusque in conspectu perageret Altaris sacratum mysterium. Rex etiam Pontificem illi daturum pro-
 mittit,

mittit, modò illi habitationem Episcopo dignam
 prouiderit. Ducem verò arcem suam ad VViseram
 vtriusque capacem ostendisse: deditque in eiusdem
 arcis non exiguo circo locū edificandæ Ecclesiæ. Fe-
 runt proinde nomen Ecclesiæ prouenisse quod meum
 & tuum, quasi communis duorum possessio so-
 nat in lingua Saxonum vernacula *Min dir*.
 Erat vir præcipua religione Herimbertus, qui
 cum Carolum latere non posset, dignus est ha-
 bitus, quem primum præficeret eidem Eccle-
 siæ Mindensi Episcopum. Hucusque ille au-
 thor.

In qua historia multa certè memorabilia,
 quædam etiam mirabilia continentur: ac no-
 tandum primò in principe VVitikindo,
 quam fuerit sedulus, & attentus inspector ri-
 tuum, ac morum Christianorum, præfer-
 tim in diuinis, priusquam Catholicam ipso-
 rum fidem susciperet. Secundò, de myste-
 rijs fidei, præsertim VVenerabilis Sacramen-
 ti instructus, quam fuerit idem ilicò pius, &
 in religione feruidus (*nescit enim tarda moli-
 mina Spiritus sancti gratia*) cum bono Deo sta-
 tim diuidens alteram arcis suæ medieta-
 tem pro ædificanda Ecclesiæ, in qua S. He-
 rimberto, primo eius loci Episcopo, pro di-
 gnitate Cathedralis erigeretur Sedes. In
 Rege verò Carolo elucet antiqua Catholi-
 corum pietas in Christum, quo cum oportune

S. Ambr. in
 c. 1. S. Lucæ.
 lib. 2. ca. 3.

tunè & tristari & lætari oportet : in proximum verò charitas eius effulget, quem licet conditione inferiorem, ipse quantum potest, priuatim manu sicum abstractum, erudit, ac instruit de summis fidei mysterijs, idque cum magna animi lætitia, ac spiritus mansuetudine.

Sed de stupenda visione, quæ diuinitus VVitikindo accidit, quid dicam, aut sentiam? Maior illa est, & sublimior, quam ut à me prædicetur. Hoc solum inde pro memoria repetam, quam fit res in Ecclesia Catholica certa, & indubitata, quod communicantes in sacræ Eucharistiæ mensa accipiant non alium Panem, quam qui de cælo descendit, Sanctum illum puerum I E S U M, qui de se dixit: *Ego sum panis viuus; & panis quem ego* Ioan. 6. *dabo, caro mea est pro mundi vita &c.* boni promiscuè & mali, licet dispari forte, quod vtrumque per miraculum oculis supernaturaliter à Deo illustratis in specie pulchelli pueri communicantibus à Sacerdote dati, clarè vidit beatissimæ memoriæ primus Christianus & Catholicus Saxonum Dux VVitikindus, in fide adhuc infans, cui idcirco Christus in S. Eucharistia latens, in forma potius infantis, seu pueruli, quam viri adulti apparere voluit.

Exstruxit ille postmodum Angriæ quoq;

B

4

Basiliæ

Basilicam, in qua sepultus, sed inde ab Henrico Romanorum Rege Paderbornam translatus, lætam ibi cum vniuersis Christi fidelibus sui resurrectionem expectat. Reliquit duos post se filios, VVigbertum & VVitikindum II. fœcundissimos stématis sui propagatores. Non tamen hic enarrabo ordine singulos ipsorum de generatione in generationem filios, ac nepotes, sed adducam ex bisecta vtriusque familia solum illustriores, & quidem è natione Germanica.

DE OTTONE, MAGNO

DVCE SAXONIAE.

AC primo loco in linea VVigberti occurrit Otto Saxonie Magnus Dux, (quo tunc titulo vocabantur) dicti VVigberti pronepos, pater Henrici Aucupis, princeps bellicosus, sed magis pius, qui Imperium Ludouico defuncto ad se delatum propter ætatem grauiorem modestè recusauit, proque se fororium suum Conradum Francum nominauit. Ad quam ipsius humilitatem respiciens Dominus Deus, filio illius, ac filij filio, atque nepotibus eam est elargitus dignitatem. *Penes Ottonem tamen, vt VVitikindus ait lib. I. semper summum & vbiq; vigeat imperium.* Fundauit ex suggestione VViperti, Episcopi Verdenensis, in honorem B. Virginis Monasterium Benedi-